

днешне-то, дозволено е да ся земать млади-тѣ.
За това азъ опыхъ владыкѣ-тѣ, и той склони
да гы вѣнчѣе.

Боляринѣ-тѣ.

На това пые не можемъ каза нищо. Трѣбва
да ся пыта волюж-тѣ на самж-тѣ княгыниж.

Сурсовулѣ.

Нейна-та воля е у мене. Тя отъ малка още
обыча сына ми, и нѣма очи за никого другыго, ос-
вѣнь за него. Азъ съмъ испыталъ работж-тѣ отъ
близу.

Боляринѣ-тѣ.

При това, нека пакъ повыкамы княгыниж-тѣ
за да ихъ попытамы.

Сурсовулѣ.

Неиж е срамъ, и не ще дойде. По-добрѣ пы-
тайте нейнж-тѣ наставницж; тя ще ви докажи.

Боляринѣ-тѣ

Добрѣ. Да повыкамы Неда.

Сурсовулѣ.

Не! Неда не е вече нейна наставница. Царь-
тѣ тейко и ихъ поржчѣ на старж-тѣ Тулж; тя
и знае сърдце-то.

ЯВЛЕНИЕ VII.

ГОРНЫ-ТѢ И ТУЛЛА.

Тулла.

Честита ви радость. Да ся живи юнаци.